

По првите два дена на конференцијата испадите стивнаа, забраната за снимање беше релаксирана, иако обезбедувањето и жешките полемики на паузите – останаа.

Сепак, некои од учесниците изрично побараа да не се споменува нивното име во медиумските извештаи, зашто како што рекоа „сакаат да се вратат во Грција за други истражувања“.

Луѓето кои се занимаваат со студирање на македонскиот јазик и култура во САД, се тесно поврзана група. Но оваа конференција изненади и со друга карактеристика – се појавија млади лица, идни македонисти, како што вели професорот Фридман.

Еден од нив е Ендру Граан, од Катедрата за антропологија на Универзитетот во Чикаго, кој повеќе пати бил на научен престој во Македонија. За Гласот на Америка тој рече дека ова е „драгоцен можност за од колеги да добијам информирани коментари за мојата работа“ и додаде дека се чувствува исклучително почестен и привилегиран што е меѓу повикан на оваа средба.“

Ерик Прендергарст, од Беркли Универзитетот во Калифорнија, зборуваше за неговото искуство од престојот во Македонија:

„Она што ме фасцинира е лингвистичката разноликост на Македонија, историјата и мешањето на културите на балканските простори“, вели Прендергаст.

Ендру Добровски, исто така од Универзитетот во Чикаго вели дека бил изненаден од отвореноста и искрената љубопитност на Македонците што ги сретнал при неговиот едногодишен научен престој. Тој развил теорија дека потеклото, националноста и различните јазици на кои се зборува на мал простор, како Македонија, влијае на начинот на кој луѓето се справуваат со општи предизвици, како невработеноста, на пример.

Координатор на оваа конференција беше Емилија Црвенковска, професор на Филолошкиот факултет во Скопје. Таа ни посочи на важноста на единствениот печатен документ кој произлегува од овие конференции, за идните генерации лингвисти. Конференцијата заврши со договор за следната, по три години, во Македонија.

VOA

Лилица Китановска